

nisationer, der begår fejl. Det gør vi jo også selv hver især hver eneste dag.

Når Kristeligt Folkeparti støtter NATO's bombardementer i Serbien, så er det, fordi vores vurdering har været den, at de diplomatiske muligheder helt klart var udtømt. Og det var ikke alene vores vurdering, det var også størstedelen af verdenssamfundets vurdering med et par enkelte undtagelser.

Det var vores vurdering, at vi for at undgå en endnu større humanitær katastrofe end den, der var under opsejling, måtte lægge maksimalt pres på Milosevic for at få ham til forhandlingsbordet igen og acceptere de betingelser, som også fremgår af Rambouilletaftalen. Derfor vort ja til den indsats, som NATO nu har ydet gennem nogen tid.

Jeg synes, det er vigtigt i den sammenhæng at slå fast, at der er mange mennesker, der er drevet på flugt. Det skyldes altså ikke ene og alene NATO's bombardementer. Det har måske nok forstærket det, men der var jo mange mennesker på flugt, fordrevet, allerede før NATO indledte sit bombardement. Det synes jeg også hører med til historien i forhold til dem, der får det til at se ud, som om det bombardement, der har været, har fremkaldt hele den humanitære katastrofe, som vi oplever i dag. Det mener jeg på det bestemteste ikke er tilfældet.

Vi mener, at bombardementerne må fortsætte, indtil de krav, som det internationale samfund har formuleret, bliver efterlevet af Milosevic. Vi mener også, at det er nødvendigt at forstærke presset, og derfor støtter vi den anmodning, som NATO har rettet også til den danske regering, om, at der sættes yderligere flystyrker ind.

Vi er faktisk også af den opfattelse, at NATO allerede nu bør forberede sig på, at der skal indsættes landtropper også i Kosovo og senest, når en fredsaftale skal implementeres. Det kan også være før. Vi får se, hvordan udviklingen går. Men det helt afgørende for os er, at forberedelserne hertil påbegyndes nu, sådan at vi er klar, når der måtte være brug for at indsætte landtropper.

Det kan lyde – ikke mindst, når den ene af de parter, der har stillet forespørgslen i dag, skal udlægge teksten – som om NATO's og verdenssamfundets eneste reaktion i denne her sammenhæng har været bomber. Det er jo heller ikke tilfældet. Vi lægger fra Kristeligt Folkepartis side overordentlig stor vægt på de rent humanitære opgaver, som løses i området i dag,

også af NATO-lande, både i Makedonien og i Albanien. Der er altså ikke kun tale om tæppebombning, men der er også tale om en massiv humanitær hjælpeindsats, hvor Danmark jo helt klart er gået i front, og det er vi glade for. Og vi er taknemlige over de mange mennesker, som i den sammenhæng både herhjemme og rent praktisk i de områder i dag bidrager til at løse nogle af de problemer, der er for de mange fordrevne mennesker.

Jeg synes også, det er vigtigt, at Danmark ud over det økonomiske bidrag, som vi har besluttet, også er klar til at modtage flygtninge, hvis FN's Flygtningehøjkommissariat, UNHCR, beder os om det. Vi skal senere i dag behandle et lovforslag herom fra regeringens side, hvor der tages skridt til, at vi kan modtage flygtninge på de vilkår, der er angivet i lovforslaget. Det synes vi selvfølgelig er helt afgørende i forhold til den samlede humanitære indsats, at vi også stiller os parat til det.

Man kan diskutere niveauet for det antal af flygtninge, vi skal modtage. Her synes vi ikke, at ambitionerne i udgangspunktet var så høje fra regeringens side, men man har dog nu lagt op til, at der ikke umiddelbart skal sættes et loft for, hvad Danmark vil modtage af flygtninge, men at vi i første omgang opererer med et niveau på ca. 1.500.

Vi hilser med tilfredshed, at der nu øjnes visse muligheder for at få stablet et fredsiniciativ på benene. Jeg synes i den sammenhæng, at udenrigsministerens understregning indledningsvis af, at verdenssamfundets krav ikke er til forhandling, er utrolig vigtig. Jeg mener, det er vigtigt at få det fastslået endnu en gang. Det er også det, der er Kristeligt Folkepartis udgangspunkt, når vi i dag siger, at vi gerne ser, at der kommer egentlige forhandlinger i gang. Det gør vi, men vi ser ikke, at der forhandles og gives køb på de krav, som nu er formuleret i forskellige fora, og som må være udgangspunktet.

Som det fremgår af det forslag til vedtagelse, som vi er medforslagsstillere til i dag, er det vigtigt, at vi i højere grad får Rusland inddraget og også fastholdt som en vigtig partner i løsningen af konflikten. Det er også en helt afgørende parameter. Man kommer ikke uden om, at Rusland i denne her sammenhæng kan komme til at spille og bør spille en vigtig rolle, også som brobygger til serberne.

Vi ser frem til, at vi kan nå det, der er målet med det hele: at kosovoalbanerne, der er drevet